

1. Когда решено было плыть нам в Италию, то отдали Павла и некоторых других узников сотнику Августова полка, именем Юлию.

УПО: А коли постановлено, щоб відплинули ми до Італії, то віддано Павла та ще деяких інших ув'язнених сотникові, Юлієві на ім'я, з полку Августа.

KJV: And when it was determined that we should sail into Italy, they delivered Paul and certain other prisoners unto one named Julius, a centurion of Augustus' band.

2. Мы взошли на Адрамитский корабль и отправились, намереваясь плыть около Асийских мест. С нами был Аристарх, Македонянин из Фессалоники.

УПО: І посідали ми на корабля адрамітського, що пливсти мав біля місць азійських, та й відчалили. Із нами був Арістарх македонець із Солуня.

KJV: And entering into a ship of Adramyttium, we launched, meaning to sail by the coasts of Asia; one Aristarchus, a Macedonian of Thessalonica, being with us.

3. На другой [день] пристали к Сидону. Юлий, поступая с Павлом человеколюбиво, позволил ему сходить к друзьям и воспользоваться их усердием.

УПО: А другого дня ми пристали в Сидоні. До Павла ж Юлій ставивсь по-людському, і дозволив до друзів піти, та їхньої опіки зазнати.

KJV: And the next day we touched at Sidon. And Julius courteously entreated Paul, and gave him liberty to go unto his friends to refresh himself.

4. Отправившись оттуда, мы приплыли в Кипр, по причине противных ветров,

УПО: А вирушивши звідти, припливли ми до Кіпру, бо вітри супротивні були.

KJV: And when we had launched from thence, we sailed under Cyprus, because the winds were contrary.

5. и, переплыв море против Киликии и Памфилии, прибыли в Миры Ликийские.

УПО: Коли ж переплинули море, що біля Кілікії й Памфілії, то ми прибули до Лікійської Міри.

KJV: And when we had sailed over the sea of Cilicia and Pamphylia, we came to Myra, a city of Lycia.

6. Там сотник нашел Александрийский корабль, плывущий в Италию, и посадил нас на него.

УПО: І там сотник знайшов корабля олександрійського, що плинув в Італію, і всадив нас на нього.

KJV: And there the centurion found a ship of Alexandria sailing into Italy; and he put us therein.

7. Медленно плавая многие дни и едва поровнявшись с Книдом, по причине неблагоприятного нам ветра, мы подплыли к Криту при Салмоне.

УПО: І днів багато помалу пливли ми, і насилу насупроти Кніду приплинули, а що вітер нас не допускав, попливли ми додолу на Крит при Салмоні.

KJV: And when we had sailed slowly many days, and scarce were come over against Cnidus, the wind not suffering us, we sailed under Crete, over against Salmone;

8. Пробравшись же с трудом мимо него, прибыли к одному месту, называемому Хорошие Пристани, близ которого был город Ласея.

УПО: І коли ми насилу минули його, то припливли до одного місця, що зветься Доброю Пристанню, недалеко якого знаходиться місто Ласея.

KJV: And, hardly passing it, came unto a place which is called The fair havens; nigh whereunto was the city of Lasea.

9. Но как прошло довольно времени, и плавание было уже опасно, потому что и пост уже прошел, то Павел советовал,

УПО: А як часу минуло багато, і була вже плавба небезпечна, бо минув уже й піст, то зачав Павло радити,

KJV: Now when much time was spent, and when sailing was now dangerous, because the fast was now already past, Paul admonished them,

10. говоря им: мужи! я вижу, что плавание будет с затруднениями и с большим вредом не только для груза и корабля, но и для нашей жизни.

УПО: говорячи їм: О мужі! Я бачу, що буде плавба з перешкодами та з великим ущербком не лиш для вантажу й корабля, але й для наших душ.

KJV: And said unto them, Sirs, I perceive that this voyage will be with hurt and much damage, not only of the lading and ship, but also of our lives.

11. Но сотник более доверял кормчему и начальнику корабля, нежели словам Павла.

УПО: Та сотник довіряв більше стерничому та власникові корабля, ніж тому, що Павло говорив.

KJV: Nevertheless the centurion believed the master and the owner of the ship, more than

those things which were spoken by Paul.

12. А как пристань не была приспособлена к зимовке, то многие давали совет отправиться оттуда, чтобы, если можно, дойти до Финика, пристани Критской, лежащей против юго-западного и северо-западного ветра, и [там] перезимовать.

УПО: А що пристань була на зимівлю невігідна, то більшість давала пораду відплинути звідти, щоб, як можна, дістатись до Фініка, і перезимувати в пристані критській, неприступній західнім вітрам із півдня та з півночі.

KJV: And because the haven was not commodious to winter in, the more part advised to depart thence also, if by any means they might attain to Phenice, and there to winter; which is an haven of Crete, and lieth toward the south west and north west.

13. Подул южный ветер, и они, подумав, что уже получили желаемое, отправились, и поплыли поблизости Крита.

УПО: А як вітер південний повіяв, то подумали, що бажання вони досягли, тому витягли кітви й попливли покрай Криту.

KJV: And when the south wind blew softly, supposing that they had obtained their purpose, loosing thence, they sailed close by Crete.

14. Но скоро поднялся против него ветер бурный, называемый эвроклидон.

УПО: Але незабаром ударив на них рвачкий вітер, що зветься евроклідон.

KJV: But not long after there arose against it a tempestuous wind, called Euroclydon.

15. Корабль схватило так, что он не мог противиться ветру, и мы носились, отдавшись волнам.

УПО: А коли корабель був підхоплений, і не міг противитись вітрові, то йому віддалися ми й понеслися.

KJV: And when the ship was caught, and could not bear up into the wind, we let her drive.

16. И, набежав на один островок, называемый Клавдой, мы едва могли удержать лодку.

УПО: І наїхали ми на один острівець, що Клавдою зветься, і човна насилу затримати змогли.

KJV: And running under a certain island which is called Clauda, we had much work to come by the boat:

17. Подняв ее, стали употреблять пособия и обвязывать корабль; боясь же, чтобы не сесть на мель, спустили парус и таким образом носились.

УПО: Коли ж його витягли, то засобів допомічних добирали й корабля підв'язали. А боявшись, щоб не впасти на Сірт, попускали вітрила, і носилися так.

KJV: Which when they had taken up, they used helps, undergirding the ship; and, fearing lest they should fall into the quicksands, strake sail, and so were driven.

18. На другой день, по причине сильного обуревания, начали выбрасывать [груз],

УПО: А коли зачала буря міцно нас кидати, то другого дня стали ми розвантажуватись,

KJV: And we being exceedingly tossed with a tempest, the next day they lightened the ship;

19. а на третий мы своими руками побросали с корабля вещи.

УПО: а третього дня корабельне знаряддя ми повикидали власноруч.

KJV: And the third day we cast out with our own hands the tackling of the ship.

20. Но как многие дни не видно было ни солнца, ни звезд и продолжалась немалая буря, то наконец исчезала всякая надежда к нашему спасению.

УПО: А коли довгі дні не з'являлось ні сонце, ні зорі, і буря чимала на нас напирала, то останню надію ми втратили, щоб нам урятуватись...

KJV: And when neither sun nor stars in many days appeared, and no small tempest lay on us, all hope that we should be saved was then taken away.

21. И как долго не ели, то Павел, став посреди них, сказал: мужи! надлежало послушаться меня и не отходить от Крита, чем и избежали бы сих затруднений и вреда.

УПО: А як довго не їли вони, то Павло став тоді серед них і промовив: О мужі, тож треба було мене слухатися та не відпливати від Криту, і обминули б були ці терпіння та шкоди.

KJV: But after long abstinence Paul stood forth in the midst of them, and said, Sirs, ye should have hearkened unto me, and not have loosed from Crete, and to have gained this harm and loss.

22. Теперь же убеждаю вас ободриться, потому что ни одна душа из вас не погибнет, а только корабль.

УПО: А тепер вас благаю триматись на душі, бо ні одна душа з вас не згине, окрім корабля.

KJV: And now I exhort you to be of good cheer: for there shall be no loss of any man's life among you, but of the ship.

23. Ибо Ангел Бога, Которому принадлежу я и Которому служу, явился мне в эту ночь
УПО: Бо ночі цієї з'явився мені Ангел Бога, Якому належу й Якому служу,
KJV: For there stood by me this night the angel of God, whose I am, and whom I serve,

24. и сказал: `не бойся, Павел! тебе должно предстать пред кесаря, и вот, Бог даровал тебе всех плывущих с тобою`.

УПО: та і прорік: Не бійся, Павле, бо треба тобі перед кесарем стати, і ось Бог дарував тобі всіх, хто з тобою пливе.

KJV: Saying, Fear not, Paul; thou must be brought before Caesar: and, lo, God hath given thee all them that sail with thee.

25. Посему ободритесь, мужи, ибо я верю Богу, что будет так, как мне сказано.

УПО: Тому то тримайтесь на дусі, о мужі, бо я вірую Богові, що станеться так, як було мені сказано.

KJV: Wherefore, sirs, be of good cheer: for I believe God, that it shall be even as it was told me.

26. Нам должно быть выброшенными на какой-нибудь остров.

УПО: І ми мусимо наткнутись на острів якійсь.

KJV: Howbeit we must be cast upon a certain island.

27. В четырнадцатую ночь, как мы носимы были в Адриатическом море, около полуночи корабельщики стали догадываться, что приближаются к какой-то земле,

УПО: А коли надійшла чотирнадцята ніч, і ми носились по Адріатицькому морю, то десь коло півночі стали домислюватись моряки, що наближуються до якоїсь землі.

KJV: But when the fourteenth night was come, as we were driven up and down in Adria, about midnight the shipmen deemed that they drew near to some country;

28. и, вымерив глубину, нашли двадцать сажен; потом на небольшом расстоянии, вымерив опять, нашли пятнадцать сажен.

УПО: І, запустивши оливницю, двадцять сажнів знайшли. А від'їхавши трохи, запустити оливницю знову, і знайшли сажнів п'ятнадцять.

KJV: And sounded, and found it twenty fathoms: and when they had gone a little further, they sounded again, and found it fifteen fathoms.

29. Опасаясь, чтобы не попасть на каменистые места, бросили с кормы четыре якоря, и ожидали дня.

УПО: І боявшись, щоб не натрапити нам на скелясті місця, ми закинули чотири кітві з корми, і благали, щоб настав день.

KJV: Then fearing lest we should have fallen upon rocks, they cast four anchors out of the stern, and wished for the day.

30. Когда же корабельщики хотели бежать с корабля и спускали на море лодку, делая вид, будто хотят бросить якоря с носа,

УПО: А коли моряки намагались утекти з корабля, і човна спускали до моря, вдаючи, ніби кітви закинути з носа хочуть,

KJV: And as the shipmen were about to flee out of the ship, when they had let down the boat into the sea, under colour as though they would have cast anchors out of the foreship,

31. Павел сказал сотнику и воинам: если они не останутся на корабле, то вы не можете спастись.

УПО: то сказав Павло сотникові й воякам: Як вони в кораблі не зостануться, то спастись ви не зможете!

KJV: Paul said to the centurion and to the soldiers, Except these abide in the ship, ye cannot be saved.

32. Тогда воины отсекали веревки у лодки, и она упала.

УПО: Тоді вояки перерізали мотузи в човна, і дали йому впасти.

KJV: Then the soldiers cut off the ropes of the boat, and let her fall off.

33. Перед наступлением дня Павел уговаривал всех принять пищу, говоря: сегодня четырнадцатый день, как вы, в ожидании, остаетесь без пищи, не вкушая ничего.

УПО: А коли розвиднятися стало, то благав Павло всіх, щоб поживу прийняти, і казав: Чотирнадцятий день ось сьогодні без їжі ви перебуваєте, очікуючи та нічого не ївши.

KJV: And while the day was coming on, Paul besought them all to take meat, saying, This day is the fourteenth day that ye have tarried and continued fasting, having taken nothing.

34. Потому прошу вас принять пищу: это послужит к сохранению вашей жизни; ибо ни у кого из вас не пропадет волос с головы.

УПО: Тому то благаю вас їжу прийняти, бо це на рятунок вам буде, бо жадному з вас не спаде з голови й волосина!

KJV: Wherefore I pray you to take some meat: for this is for your health: for there shall not an hair fall from the head of any of you.

35. Сказав это и взяв хлеб, он возблагодарил Бога перед всеми и, разломив, начал есть.
УПО: А промовивши це, узяв хліб та подякував Богові перед усіма, і, поламавши, став їсти.

KJV: And when he had thus spoken, he took bread, and gave thanks to God in presence of them all: and when he had broken it, he began to eat.

36. Тогда все ободрились и также приняли пищу.

УПО: Тоді всі піднеслись на душі, і, стали поживу приймати.

KJV: Then were they all of good cheer, and they also took some meat.

37. Было же всех нас на корабле двести семьдесят шесть душ.

УПО: А всіх душ нас було в кораблі двісті сімдесят шість.

KJV: And we were in all in the ship two hundred threescore and sixteen souls.

38. Насытившись же пищею, стали облегчать корабль, выкидывая пшеницу в море.

УПО: І як наїлись вони, то стали полегшувати корабля, викидаючи збіжжя до моря.

KJV: And when they had eaten enough, they lightened the ship, and cast out the wheat into the sea.

39. Когда настал день, земли не узнавали, а усмотрели только некоторый залив, имеющий [отлогий] берег, к которому и решились, если можно, пристать с кораблем.

УПО: А коли настав день, то вони не могли розпізнати землі, одначе затоку якусь там угледіли, що берега плаского мала, до якого й вирішили, як можна, приплисти з кораблем.

KJV: And when it was day, they knew not the land: but they discovered a certain creek with a shore, into the which they were minded, if it were possible, to thrust in the ship.

40. И, подняв якоря, пошли по морю и, развязав рули и подняв малый парус по ветру, держали к берегу.

УПО: Підняли тоді кітви, і повкидали до моря, і порозв'язували поворозки в стерна, і вітрило мале за вітром поставили, та й покерували до берега.

KJV: And when they had taken up the anchors, they committed themselves unto the sea, and loosed the rudder bands, and hoised up the mainsail to the wind, and made toward shore.

41. Попали на косу, и корабль сел на мель. Нос увяз и остался недвижим, а корма разбивалась силою волн.

УПО: Та ось ми натрапили на місце, що мало з обох сторін море, і корабель опинивсь на мілкому: ніс загруз й позоставсь нерухомий, а корма розбивалася силою хвиль...

KJV: And falling into a place where two seas met, they ran the ship aground; and the forepart stuck fast, and remained unmoveable, but the hinder part was broken with the violence of the waves.

42. Воины согласились было умертвить узников, чтобы кто--нибудь, выплыв, не убежал.

УПО: Вояки ж були змовилися повбивати в'язнів, щоб котрийсь не поплив і не втік.

KJV: And the soldiers' counsel was to kill the prisoners, lest any of them should swim out, and escape.

43. Но сотник, желая спасти Павла, удержал их от сего намерения, и велел умеющим плавать первым броситься и выйти на землю,

УПО: Але сотник хотів урятувати Павла, і заборонив їхній намір, і звелів усім тим, хто пливати вміє, щоб скакали та перші на берег виходили,

KJV: But the centurion, willing to save Paul, kept them from their purpose; and commanded that they which could swim should cast themselves first into the sea, and get to land:

44. прочим же [спасаться] кому на досках, а кому на чем-нибудь от корабля; и таким образом все спаслись на землю.

УПО: а інші хто на дошках, а хто на чімбудь з корабля. І таким чином сталось, що всі врятувались на землю!

KJV: And the rest, some on boards, and some on broken pieces of the ship. And so it came to pass, that they escaped all safe to land.